

بررسی فرآیندهای واجی در گویش مشهدی براساس واج‌شناسی خودواحد

آیدا فیروزیان پوراصفهان‌ی*
دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی
طیبه فاتحیان
دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی

چکیده

واج‌شناسی خودواحد، برای اولین بار توسط «گلد اسمیت» به عنوان حوزه‌ای مستقل در واج‌شناسی زایشی مطرح شد. گلد اسمیت، بازنمایی واجی را از حالت خطی درآورد و آن را به صورت شبکه مطرح کرد. بر اساس رویکرد خودواحد، در تحلیل‌های واجی، چندین لایه وجود دارد و فضای بازنمایی واجی یک فضای چندبُعدی است که در هر بُعدش یک یا چند مشخصه مستقل - خودواحد - تولیدی قرار دارد. این مقاله در پی آن است تا به بررسی و تحلیل برخی از فرآیندهای واجی فعال در گویش مشهدی بر اساس رویکرد واج‌شناسی خودواحد بپردازد و میزان کارایی آن را در بررسی و توجیه فرآیندهای واجی موجود در این گویش مورد بررسی قرار دهد. با توجه به یافته‌های این پژوهش، می‌توان گفت که واج‌شناسی خودواحد، به خوبی قادر به تبیین و توجیه فرآیندهای واجی همگونی، درج، حذف و هماهنگی واکه‌ای در گویش مشهدی است و توجیه سایر فرآیندهای واجی در آن، ناممکن است.

کلیدواژه واج‌شناسی خودواحد، فرآیندهای واجی، گویش مشهدی.

* aida.firoozian@gmail.com